

Sinna, ilma:wallitseja,
Munat voimust kunningill',
Sadat, önne:holitseja,
Nida rahho allambill',
Kaitsat neist ni önnestust,
Toot neil' önne siggidust.

Nida ollet sa ka andnu
Meije Keisril' wallitsust,
Temma hoolde tallel' pandnu
Jäädva rahho önnistust
Kige selle rigile
Nink me laste latfile.

Lasse meil fest rõömsast fitta,
Issand, sinno essa:hoolt,
Omma Keisrit armsas pitta,
Tallitada ommalt poolt,
Mes so aivius tarbis lääp,
Nigi önnes allal' jääp.

Kalda Keisri päle mahha
Tarkust, armo, rõomustust,
Et ta mund ei ihka, tahha
Kui iks rahwa önnistust.
Öigus olgo tejuma autw,
Armo näuta, temma nöniw.

Aiwita täl rahho anda,
Eata wagga ellamist,
Nahho:würsti nimme kanda,
Keelda ilman föddimist,
Nahho waimun ellada,
Nahho armo örrata.

Anna Keisrill' rohkest näätta
Nömo temma öigussest
Lass' täl kiki paiku jätta
Tähte ommast heldussest.
Nahwa kittus, armastus
Olgo temma perrandus.

Lasse temma nimmel sada
Kallis kige rahwale
Mälletusses perra:jäda,
Önnistusses ilmale,
Ja ta helde wallitsus,
Olgo rigi önnistus.